

Kurdisch

Du hast angefangen! Nein, du! Von David McKee

Te dest pê kir! Na te!

Careke ji caran dêveki hêşin hebû. Li aliyê rojava çiyayekê bi kêfa xwe dijiya. Li vê aliyê çiyayê ro diçû ava.	Es war einmal...
Û li aliyê rojhilatê ku li wê aliyê ro hildihat, dêveki sor dijiya.	Und an der Ost...
Yek caran herdu dêvan bi vasitê qulekê di ciyayê de bi hev ra dipeyvîn.	Manchmal redeten...
Feqet tu caran hev u din nedidîtin.	Aber gesehen...
Evarekê hêşino devê xwe dikire qulê û got: "Tu dibîni, çi baş e, ro diçe ava. Roj diçe."	Eines Abends...
Soro bersiva wî da û got: "Roj diçe? Çengebaz, her hal tu dixwazî bibêjî ku şev tê!"	"Der Tag..."
Hêşino bi hêrs bang kir û got: "Ji min ra mebêje çengebaz, serhişk!" Û ewqas eciz bû ku nikanibû raketa.	"Sag nicht..."
Soro jî pir eciz bû. Wî jî nikanibû bi rehetî rakeve.	Der rote Kerl...
Roja din sibe de Hêşino piştî vê şeva nebaş pir bêkêf bû. Ji qula çiyayê ve bang kir: "Rabe ser xwe, bêfehm, şev diçe!"	Am nächsten...

Soro jî gazi kir û got: "Gevezitî meke, bêaqil, şev nare, roj tê!" Û kevireki rakir u di ser çiyê re avête wî.

"Erzähl doch..."

Hêşino bang kir û got: "Te şaş kir, şişko!" Û kevireki hên mezin avêtê wî.

"Daneben, Du..."

Kevirê wî jî lê neket. Soro bang kir û got: "Te jî şaş kir, pirçoyê pozdrêj, kafnermiko!" Û kevireki din avêtê wî. Wî kevirî parçek ji serê çiyê şkênand.

Er traf auch nicht...

Hêşino gazi kir û got: "Tu tolaz î, tembelo!" Û parçe zinarek avêtê wî. Û ji serê çiyê parçeki din qetiya.

"Du bist eine miese..."

Gurrînî bi Soro ket û got: "Tu garisê teqandî û seqet î, patpat î!" Û vê carê bi nigê xwe parçe zinarek avêt.

"Und du bist..."

Bi dirêjîya rojê parçeyên kevirên ku diavêtine hev her diçe mezin dibûn û kufr û afriya wan jî tim zêde dibûn.

Im Laufe des Tages...

Herdu dêvan tu zirar nedîtibûn, lê feqet çiya di demeke kin de parçe parçe bubû.

Den beiden Kerlen...

Dêvê hêşin bang kir û got: „Lao cinawirê çavşaşî serboşî û zikdêliko!" Û himeki din ê mezin tê wer kir.

"Du überfressenes..."

Soro bang kir û got: Lo serbiçuko, pûço, tirsoko, hizhizoko! û himeki hên mezin di wî wer kir.

"Du schrumpfhirn-..."

Vî kevirî mezin ê dawiyê çiya ji holê rakir. Û cara yekemîn bû ku herdu dêvan hev û din didîtin.

Dieser Brocken zer...

Tam di vê demê de roj çûbû ava.

Das geschah gerade...

Hêşino got: "Çi ecêb e! Û parçe zinarê
ku dikira biavêta Soro ji destê wî şemitî.
"Şev tê, heqê te heye, peyva te rast e."

"Unglaublich", sagte..

Soro got: „Pir baş." Ew jî ecêb ma.
Parçe zinarê xwe jî ji destê xwê berda
erdê û got: "Heqê te jî heye, roj diçe."

"Toll", staunte der...

Her du dêvan li ser xerabê çiyê ku
çêkiribûn hatine cem hev û tev dinihêrin
çawa şev tê û ro diçe.

Die beiden Kerle...

Hêşino keniya û got: "Me demeke baş
derbas kir." Soro bi tiqetiq keniya
û got: "Lê heyf e çiya çû!"

"Das hat Spass..."

Türkisch

Sen başladın! Hayır, sen!

**Sen başladın!
Hayır, sen!**

David McKee
Übersetzt von Yüksel Tellici

Bir zamanlar mavi bir adam vardı,
bir dağın batı yakasında, güneşin
battığı tarafta huzurla yaşamını
sürdürüyordu.

Güneşin doğduğu doğu yakada ise
kırmızı bir adam yaşıyordu.

Bu iki adam dağdaki bir boşluk
sayesinde bazan birbirleriyle
konuşurlardı.

Ama birbirlerini daha hiç
görmemişlerdi.

Bir akşam mavi boşluktan diğerine
seslendi: «Görüyor musun, şu
güzelliğe bak? Güneş batıyor. Gün de
bitiyor.»

«Gün bitiyor mu?», diye cevap verdi
kırmızı adam. «Sen herhalde gecenin
geldiğini söylemek istiyorsun, budala
herif!»

Umschlag

Du hast angefangen! Nein, Du!

Es war einmal ein blauer Kerl, der
lebte friedlich an der Westseite eines
Berges, wo die Sonne untergeht.

Und an der Ostseite, wo die Sonne
aufgeht, da lebte ein roter Kerl.

Manchmal redeten die beiden Kerle
miteinander durch ein Loch im Berg.

Aber gesehen haben sie sich nie.

Eines Abends rief der Blaue durch das
Loch: «Siehst du, wie schön das ist?
Die Sonne geht unter. Der Tag geht.»

«Der Tag geht?» rief der Rote zurück.
«Du willst wohl sagen, dass die Nacht
kommt, du Schmarrer.»

«Bana budala herif deme, odun kafa!», diye gürledi mavi ve ona öyle kızmıştı ki, hemen hemen hiç uyuyamadı.

Kırmızı adam da çok öfkelenmişti, o yüzden o da kötü bir gece geçirdi.

Böyle kabuslu bir gece sonrası Mavi ertesi sabah felaket gergindi. Boşluktan öbürüne seslendi: «Uyan artık aptal herif, gece gidiyor!»

«Bana masal anlatma, kuş beyinli!», diye bağırdı Kırmızı. «Gece gitmiyor, gün geliyor!» Sonra yerden bir taş aldı ve dağın üstünden attı.

«Tutturamadın, şişko budalası!», diye seslendi mavi adam ve daha büyük bir taşı geri fırlattı.

O da boşa gitmişti. «Ha işte, sen de tutturamadın, kıllı uzun gövdeli yaban eriği!», diye cevapladı Kırmızı ve attığı taş da dağın ucunu aldı götürdü.

«Seni mayası bozuk, seni!», diye gürledi mavi adam ve var gücüyle büyük bir taş kaldırıp attı, o da dağdan bir parça daha alıp götürdü.

«Seni çarpık bacaklı, yumuşak mısır gevreği!», diye kükredi kırmızı adam. Bu defa kocaman bir kaya parçasını ayağıyla tepti.

Gün ilerlerken atılan kaya parçaları daha da büyüyor, birbirlerine söyledikleri küfürler de daha ağırlaşıyordu.

«Sag nicht Schmarrer zu mir, du Holzkopf!» fauchte der Blaue und war so sauer, dass er kaum schlafen konnte.

Der rote Kerl ärgerte sich auch so sehr, dass er genauso schlecht schlief.

Am nächsten Morgen war der Blaue nach einer so schlechten Nacht schrecklich grantig. Er schrie durch das Loch: «Wach auf, du Dummkopf, die Nacht geht!»

«Erzähl keinen Quatsch, du Spatzenhirn!» schrie der Rote. «Die Nacht geht doch nicht, der Tag kommt!» Dann packte er einen Stein und warf ihn über den Berg.

«Daneben, du fatter Doofsack!» rief der blaue Kerl und warf einen grösseren Stein zurück.

Er traf auch nicht. «Ätsch, du haarige, langnasige Pfurzpflaume!» rief der Rote und warf einen Stein, der die Bergspitze abschlug.

«Du bist eine miese Flasche!» schrie der blaue Kerl und wuchtete einen Brocken, der wieder ein Stück vom Berg brach.

«Und du bist ein O-beiniger, labbriger Cornflake!» brüllte der rote Kerl. Dieses Mal kickte er einen riesigen Felsbrocken.

Im Laufe des Tages wurden die Felsbrocken grösser und grösser und die Schimpfworte schlimmer und schlimmer.

Bu iki adam durumu eğlenceli bulurlarken, dağ da giderek parça parça oluyordu.

Mavi, «Aç gözlü, kuru kafalı, şaşı azman herif!» diye bağırdı ve daha büyük bir kaya parçasını savurdu.

Kırmızı da, «Kuş beyinli, korkak pis herif!», diye cevapladı ve büyük bir kayayı geri fırlattı.

Bu son atılan kaya parçası dağın geri kalan kısmını da yoketti, ve ilk kez iki herif birbirlerini gördüler.

Tam o anda güneş de batıyordu.

«İnanılmaz şey!», diye seslendi Mavi ve atmak için kaldırdığı taşı yere bıraktı. «Gece geliyor. Sen haklıymışsın!», dedi.

«Müthiş!», diye şaşkınlığını belirtti Kırmızı ve taşını yere bıraktı. «Sen haklısın, gün gidiyor!», dedi.

Şimdi bu iki adam kendi elleriyle yarattıkları tahribatın ortasında buluştular ve birlikte gecenin gelişiyile günün bitişini seyrettiler.

«Bu iş eğlenceli oldu!», diye sırıttı mavi adam. «Öyle oldu!», diye kıs kıs güldü kırmızısı. «Ama dağa yazık oldu!»

Den beiden Kerlen machte das nichts, aber der Berg, der war bald in Stücke geschlagen.

«Du überfressenes, hohlköpfiges, schielendes Monster!» schrie der blaue Kerl und noch einen Riesenbrocken.

«Du schrumpfhirniger, stinkiger, feiger Pudding!» schrie der rote Kerl und warf einen noch grösseren Brocken.

Dieser Brocken zerschmetterte den Rest des Berges, und zum ersten Mal sahen sich die beiden Kerle.

Das geschah gerade, als die Sonne unterging.

«Unglaublich», sagte der Blaue und liess den Felsbrocken fallen, den er werfen wollte. «Die Nacht kommt. Du hast recht gehabt.»

«Toll», staunte der Rote und liess seinen Brocken fallen. «Du hast recht, der Tag geht.»

Die beiden Kerle trafen sich in der Mitte der Verwüstung, die sie angerichtet hatten und schauten zu, wie die Nacht kam und der Tag ging.

«Das hat Spass gemacht», grinste der blaue Kerl. «Ja», kicherte der rote Kerl. «Nur schade um den Berg.»

Finnisch

**Sinä aloitit!
Sinäpä!**

**Du hast angefangen!
Nein, du!**

David McKee

Übersetzung: Kaarina Kaunisaho

Olipa kerran sininen peikko,
joka asui kaikessa rauhassa
vuoren länsirinteellä, siellä missä aurinko
laskee.

Es war einmal ein ...

Ja itärinteellä, siellä missä aurinko nousee,
asui punainen peikko.

Und an der Ostseite, wo die

Joskus peikot juttelivat keskenään
vuorella olevan onkalon kautta.

Manchmal redeten die beiden

Mutta koskaan ne eivät olleet nähneet
toisiaan.

Aber gesehen haben sie sich

Eräänä iltana sininen peikko huusi onkalosta:
"Näetkö, kuinka kaunista täällä on? Aurinko
laskee. Päivä painuu iltaan."

Eines Abends rief der Blaue

"Mitä sanot? Päivä painuu iltaan?"
punainen peikko huusi.
"Tarkoitat kai, että yö pimenee, senkin
hölmö!"

"Der Tag geht?" rief der Rote

"Älä nimittele minua hölmöksi, senkin
pöllö!" sininen peikko sähisi ja oli niin
äreä, että tuskin pystyi nukkumaan.

"Sag nicht Schmarrer zu mir

Myös punainen peikko oli niin kiukkuinen,
että nukkui yhtä huonosti kuin sininenkin
peikko.

Der rote Kerl ärgerte sich

Seuraavana aamuna sininen peikko oli huonosti nukutun yön jälkeen erittäin äkäinen. Se huusi vuoren onkalosta:
"Herää, pässinpää, yö väistyy!"

Am nächsten Morgen war der

"Älä puhu roskaa, senkin herneaivo!"
punainen peikko huusi. "Yö ei väisty, vaan päivä sarastaa!" Sitten se tarttui kiveen ja heitti sen vuoren yli.

"Erzähl kein Quatsch

"Ohi meni, senkin paksu lahopää!"
sininen peikko huusi ja heitti vielä suuremman kiven takaisin.

"Daneben, du fetter....

Mutta sekään ei osunut. "Siitäs sait, senkin karvainen, pitkänokkainen pösilö!" punainen peikko huusi ja heitti kivellä, joka rikkoi vuoren huipun.

Er traf auch nicht.....

"Itse olet kiero tumpelo!" sininen peikko karjui ja tempaisi ison järkäleen, joka taas rikkoi vuoresta palan.

"Du bist eine miese Flasche

"Ja sinä olet länkisäärinen, vetelä aamiaismuro!" punainen peikko huusi takaisin. Tällä kertaa se potkaisi valtavan kallionjärkäleen.

"Und du bist ein O-beiniger

Päivän mittaan kivenjärkäleet kasvoivat ja kasvoivat ja haukkumasanat muuttuivat rumemmiksi ja rumemmiksi.

Im Laufe des Tages

Peikot eivät välittäneet moisesta, mutta vuori, se oli pian hajotettu palasiksi.

Den beiden Kerlen machte

"Senkin ylensyönyt, typerä, kierosilmäinen hirviö!" sininen peikko huusi ja heitti vielä yhden valtavan kivenjärkäleen.

"Du überfressenes,

"Senkin pieniaivoinen, haiseva, raukkamainen vanukas!"
punainen peikko karjui ja heitti vielä isomman järkäleen.

"Du schrumpfhirziger

Tämä kivenjärkele hajotti vuoresta loputkin
ja peikot näkivät nyt toisensa
ensimmäistä kertaa.

Dieser Brocken zerschmetterte

Tämä tapahtui samaan aikaan, kun aurinko meni mailleen.

Das geschah gerade

“Uskomatonta“, sininen peikko sanoi ja antoi
kivenjärkeleen pudota maahan. “Yö pimenee.
Olit oikeassa.“

“Unglaublich“, sagte der Bl

“Mahtavaa“, punainen peikko hämmästeli ja
pudotti kivenjärkeleensä takaisin maahan.
“Olit oikeassa, päivä painuu iltaan.“

“Toll“, staunte der Rote...

Peikot paiskasivat kättä keskellä
hävitystä, jonka ne olivat saaneet aikaan,
ja katsoivat, kuinka päivä painui iltaan ja yö pimeni.

Die beiden Kerle trafen...

“Kylläpä oli hauskaa“, sininen peikko virnisti.
“Niin oli“, punainen peikko hekotti. “Sääli vain
vuorta.“

„Das hat Spass gemacht

David McKee
Du hast angefangen! Nein, du!
saksaksi Rolf Inhauser
Copyright © 1985 englanninkielisestä alkuteoksesta
David McKee "Two Monsters", Andersen Press Ltd., Lontoo
Copyright © 1986 teksti, kuvitus ja ulkoasu
saksalaisesta painoksesta Verlag Sauerländer
Aarau ja Frankfurt am Main
Painettu Italiassa: Grafische AZ, Verona
ISBN 3-7941-2776-5
Tilausnumero 0102776

Übersetzung Kaarina Kaunisaho

Bei den finnischen Schimpfwörtern
hat Herr Jorma Pollari, Finnischlehrer in der Oberstufe aus
Jyväskylä/Finnland, geholfen. Diese entsprechen
dem heutigen Wortschatz der Jugendlichen.
Stilistisch behilflich war Herr Timo Teräsvuori, Magister der Germanistik
aus Helsinki.

Suomenkielisten haukkumasanojen valinnassa
auttoi suomen kielen yläasteen lehtori Jorma Pollari Jyväskylästä.
Sanat vastaavat nykynuorison kielenkäyttöä.
Käännöksen tyylin tarkasti filosofian maisteri
Timo Teräsvuori Helsingistä.

